

Arrest

nr. 89 292 van 8 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 18 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. MOLS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn, van Armeense origine. U bent afkomstig uit Jerevan. Uw vader, S.V.(...) (OV X) was voorzitter van de lokale afdeling van de Armeense politieke partij AJM en lid van Erkrpah. Omwille van zijn politieke activiteiten na de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 - Uw vader zorgde onder meer voor voedsel en slaapzakken voor de betogers die deelnamen aan de meetings en betogingen. Deze meetings en betogingen werden georganiseerd om de presidentsverkiezingen aan te klagen - ondervond uw vader problemen met de autoriteiten en ontvluchtte hij Armenië. Op 1 juli 2008 kwam uw vader in België toe waar hij de volgende dag

asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. De autoriteiten van uw land van herkomst zette in februari 2009 uw familie onder druk en zorgden ervoor dat uw grootmoeder officieel erkend werd als uw voogd. Op deze wijze verkreeg u, tegen uw wil, het Armeens staatsburgerschap, terwijl u het staatsburgerschap van uw moeder verkoos, namelijk het Libanees staatsburgerschap. Op 22 juni 2009 verliet u, samen met uw broer V.Ar.(...) (OV 6.452.535), Armenië per vliegtuig en jullie reisden via Griekenland verder door naar België. Uw broer diende op 26 juni 2009 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. De asielaanvragen van uw vader en broer werden op 3 maart 2010 door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd met het arrest d.d. 15 juli 2010. Gezien u op dat moment minderjarig was, sloot u zich aan bij de asielaanvraag van uw vader. Op 13 augustus 2010 vroegen zowel uw vader, uw broer voor de tweede maal en u voor de eerste maal asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Op 27 september 2010 nam de Dienst Vreemdelingenzaken in de dossiers van uw vader en broer een beslissing tot weigering van inoverwegingname van hun asielaanvraag. Uw asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal op 9 november 2010 afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geoordeeld dat uw verklaringen in het kader van uw asielaanvraag niet van die aard zijn dat ze de conclusies met betrekking tot de asielaanvraag van uw vader positief zouden kunnen beïnvloeden. Bovendien maakte u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk gezocht werd in het kader van uw legerdienst om zo uw vader onder druk te zetten. Evenmin maakte u aannemelijk dat de Armeense autoriteiten uw vader wilden treffen door uw voogdijkwestie en uw Armeens paspoort. Op 20 juni 2012 werd uw vader door de Belgische politie opgepakt wegens een verzoek tot uitlevering vanwege de Armeense autoriteiten van 26 juli 2011. Uw vader werd na 5 dagen onder voorwaarden vrijgelaten. Op 24 juli 2012 werden zowel u als uw vader overgebracht naar het gesloten centrum van Merksplas waar jullie op 26 juli 2012 respectievelijk een tweede en een derde asielaanvraag indienden. Ter staving van uw asielaanvraag legde u dezelfde asieldocumenten neer als uw vader, waaronder een internetpagina met federale opsporingsberichten voor uw vader en u.

B. Motivering

Ik stel vast dat uw tweede asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw vader V.S.(...) (CGVS A.(...) 08/08/2012 p. 3, 7) werden aangehaald. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

“Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw derde asielaanvraag steunt op dezelfde verklaringen als uw eerste asielaanvraag. Eerst en vooral moet er op gewezen worden dat u op 3 maart 2010 een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ontving. In deze beslissing werden uw verklaringen dat u op 6 maart 2008 gearresteerd werd omwille van uw politieke activisme in de periode van de presidentsverkiezingen, weerlegd door informatie afkomstig van de partijleider van de AJM, de partij waarvoor u proxy was tijdens deze verkiezingen, namelijk dat geen enkel partijlid werd gearresteerd na de gebeurtenissen verbonden met de presidentsverkiezingen van februari 2008. Er werd verder in het algemeen, op basis van informatie, geoordeeld dat er voor personen met uw profiel, zijnde lid van de oppositiepartij AJM of van Erkrpah actueel geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie is. Bovendien had u in Armenië geen bescherming gezocht bij uw eigen partij of Erkrpah. Tevens werden er in uw asieldossier individuele vaststellingen gedaan die afbreuk doen aan de door u ingeroepen vrees voor vervolging, zoals een gebrek aan overtuigende bewijsstukken en de vaststelling dat u ondanks de door u verklaarde ernstige vervolgingsvrees vanuit Georgië verschillende keren naar Armenië bent teruggereisd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde op 15 juli 2010 deze beslissing. U hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal is er als dusdanig toe gehouden om in voorliggend geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te beoordelen, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Aangezien u in het kader van uw tweede en derde asielaanvragen volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als onaannemelijk werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Als nieuwe element voor uw derde asielaanvraag verwees u naar het verzoek om uitlevering vanwege de Armeense autoriteiten omwille van een strafzaak uit 2008 over een onrechtmatige verkoop van een appartement van A.I.(...). U verklaarde dat deze rechtszaak door de politie werd gefabriceerd omdat u de afspraak die u tijdens uw arrestatie van 6 maart 2008 had gemaakt met de

politiechef van Nor Nork, Ashot Karapetyan, niet was nagekomen : u was immers akkoord gegaan om voor een geldsom, waarvan u de helft effectief heeft ontvangen, een verklaring neer te leggen dat u wapens had geleverd aan de betogers, hetgeen u dus uiteindelijk niet heeft gedaan. De politie had met het uitleveringsverzoek als doel uw uitlevering te verkrijgen zodat men met u zou kunnen afrekenen (CGVS 8/8/2012 p. 6, 17). U linkte bijgevolg deze volgens u gefabriceerde rechtszaak aan de problemen die u ondervond omwille van uw politiek engagement in 2008 (CGVS 8/8/2012 p. 3, 4, 5, 6, 9). Daarenboven was de politiechef van nor Nork, Ashot Karapetyan, uit op wraak omdat u de afspraak niet was nagekomen en hij daardoor ontslagen was (CGVS 8/8/2012 p. 4, 9, 17). U legde verschillende documenten voor waarvan u van oordeel bent dat deze documenten uw verklaringen uit uw voorgaande en huidige asielaanvragen bewijzen (CGVS 8/8/2010 p. 11).

Welnu, de nieuwe elementen (aanvaarding van een geldsom zonder zich aan de tegen betaling van deze geldsom gemaakte afspraak om voor de oppositie bezwarende getuigenissen te doen, wraakmotief in hoofde van politiechef Karapetyan omwille van de niet nageleefde afspraak) die u toevoegt aan de door u reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag aangehaalde arrestatie van 6 maart 2008 veranderen niets aan de inschatting in het kader van uw eerste asielaanvraag dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze arrestatie omwille van uw toenmalig politiek activisme in de periode van de presidentsverkiezingen van februari 2008. In de weigeringsbeslissing in het kader van uw eerste asielaanvraag werd er reeds op gewezen dat uit informatie beschikbaar in het administratief dossier, blijkt dat Vazgen Manukyan, presidentskandidaat van de partij AJM heeft verklaard dat niemand van zijn partij werd gearresteerd na de gebeurtenissen verbonden met de presidentsverkiezingen van februari 2008. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u tijdens deze arrestatie werd onder druk gezet om tegen betaling een valse bezwarende verklaring neer te leggen over het leveren van wapens aan betogers. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw arrestatie en dus evenmin aan het feit dat u werd gedwongen een verklaring neer te leggen, maakt u evenmin aannemelijk dat omwille van deze feiten de politie een strafzaak tegen u heeft gefabriceerd, omwille waarvan momenteel uw uitlevering wordt gevraagd door de Armeense autoriteiten, of dat omwille van uw niet naleven van een afspraak tegen betaling, toenmalig politiechef Karapetyan uit zou zijn op wraak jegens u.

De bewijsstukken die u in het kader van uw tweede en derde asielaanvraag heeft aangebracht zijn niet van aard dat ze een ander licht kunnen werpen op het gebrek aan geloofwaardigheid dat werd vastgesteld met betrekking tot de essentie van uw asielrelaas. Bijgevolg blijft voorgaande beoordeling onverkort gehandhaafd.

Het uitleveringsverzoek van de Armeense substituut-procureur-generaal van 26 juli 2011 geeft weer dat u in Armenië werd gezocht omdat u op 30 januari 2008 een appartement van A.I.(...) had verkocht en dat u de opbrengsten van deze verkoop voor eigen behoeften gebruikte. Dit document bevat geen informatie waaruit kan worden afgeleid dat u in werkelijkheid wordt gezocht omwille van politieke problemen door de politie sinds 2008 werd gezocht, noch toont dit document in het algemeen aan dat er een verband bestaat tussen de rechtszaak waarvoor een uitleveringsverzoek werd opgesteld en uw beweerde politieke problemen van 2008.

Uit de drie vonnissen van 15 augustus 2008 kan enkel afgeleid worden dat u omwille van het achterhouden van geld van de verkoop van een appartement van A.I.(...) als beschuldigde werd aangeklaagd, dat er tegen u een vervolging werd in gesteld, dat de politie krachtens deze vonnissen u mag arresteren en vasthouden. Uw uitleg als zou het verdacht zijn dat deze drie vonnissen alle drie op dezelfde datum werden uitgevaardigd, is een blote bewering die u niet verder aannemelijk maakt. Verder maakt u in het algemeen niet aannemelijk dat deze strafzaak, met een uitleveringsverzoek voor gevolg, effectief zou zijn geïnitieerd door toenmalig politiechef Karapetyan. U verklaarde dat u hiertoe een bevriend lid van Erkrpah had gecontacteerd en dat deze op zijn beurt een advocaat had gevraagd om hierover verdere informatie te zoeken (CGVS p. 7). U stelt dat deze advocaat erachter is gekomen dat Karapetyan inderdaad achter uw uitleveringsverzoek zit. U slaagt er echter niet in te verklaren hoe deze advocaat deze informatie zou hebben bekomen. In het algemeen heeft u geen informatie over door uw kennis gecontacteerde advocaten (CGVS, p. 7-9).

Het document van gezochte personen dat u en uw zoon A.(...) voorlegden, is volgens uw verklaring afkomstig van het internet. Door het ingeven van uw naam en deze van uw zoon op google.com werd deze informatie teruggevonden. Uit de inhoud van het document kan worden afgeleid dat u en uw zoon worden gezocht door de MVD van de republiek Armenië. Het bericht geeft tevens de – voor uw zoon en u verschillende – dossiernummers weer. Echter opgemerkt moet worden dat uit dit bericht niet kan worden afgeleid waarom u en uw zoon werden gezocht, noch in welke zaak en in welke omstandigheden uw opsporing werd vereist. Daarbij heeft u zelf geen enkele duidelijkheid over de aard of herkomst van de internetbron waarop deze informatie werd gevonden. U stelt dat de vermelde site een officiële site is maar heeft er geen idee van van welke autoriteiten die dan zou uitgaan. U heeft er ook geen idee van naar welke federale opsporingsdienst het genoemde federale

opsporingsbericht verwijst (CGVS, p. 15). Ook uw zoon A.(...) heeft hierover geen duidelijkheid (CGVS A.V.(...), p.5). Tenslotte wijst u er zelf op dat u er geen idee van heeft voor welke zaak uw zoon wordt opgespoord luidens deze webpagina. U heeft niet eens navraag gedaan welke tenlastelegging er op naam van uw zoon staat (CGVS, p. 16). Ook uw zoon had er geen idee van waarom hij zijn opsporing zou zijn (CGVS A.V.(...), p. 3, 6). Gezien deze en voorgaande vaststellingen kan niet worden gesteld dat u wat deze internetinformatie betreft aannemelijk maakt dat deze blijkt geven van een tegen u gefabriceerde strafzaak die zijn werkelijke oorsprong vindt in uw politieke activiteiten van de verkiezingsperiode van 2008.

De briefwisseling van de Armeense administratie voor paspoorten en visa met de politieonderzoeksafdeling van Nor Nork bewijst enkel dat de politie informatie heeft gevraagd en gekregen aangaande de uitgifte van uw paspoort en uw staatsburgerschap. Deze briefwisseling bevat verder geen informatie waaruit zou blijken dat de in uw hoofde gestelde vervolging terug te voeren is tot een gefabriceerde strafzaak die haar oorsprong vindt in uw politieke oppositieactiviteiten.

U legt voorts ook documenten neer met betrekking tot de verkoop die de aanleiding vormt voor de u ten laste gelegde strafzaak en het uiteindelijke uitleveringsverzoek. Uit deze documenten kan echter niet worden afgeleid dat deze tenlastelegging tegen u gefabriceerd zou zijn. De volmacht van 14 september 2007 geeft weer dat de heer A.I.(...) zijn volmacht aan u op die datum verlengt met drie jaar zodat u zou kunnen optreden als zijn vertegenwoordiger met betrekking tot een onroerend goed gelegen in het dorp Parakar-Tairov, provincie Armavir. De verkoopovereenkomst dd. 30.01.2008 geeft weer dat u als gevolmachtigde verkoper optrad tijdens de verkoop van het appartement. Deze documenten bevestigen enkel dat u als gevolmachtigd verkoper van een onroerend goed bent opgetreden, maar bieden geen informatie aangaande het al dan niet terecht zijn van de beschuldiging van verduistering van de verkoopsom waarvan sprake is in voornoemd uitleveringsverzoek en de drie vonnissen van 15.08.2008. De kopieën van het paspoort en overlijdensakte van A.I.(...) en het kopie van uw Armeens paspoort geven enkel persoonsgegevens van A.I.(...) en van u weer. U haalt met name de overlijdensakte van A.I.(...) aan om erop te wijzen dat bovenstaande federaal opsporingsbericht dateert van 11.12.2008, zijnde twee dagen na het overlijden van A.I.(...) op 09.12.2008. U bent van mening dat dit federaal opsporingsbericht bewust na het overlijden van A.I.(...) is bevolen, opdat het u onmogelijk zou zijn om het gefabriceerd karakter van deze beschuldiging van fraude aangaande de door A.I.(...) gevolmachtigde vastgoedverkoop aan de kaak te stellen door contactname met A.I.(...). Deze uitspraak van u is echter een blote bewering die u op geen enkele manier verder weet te onderbouwen. Allereerst zij er nogmaals op gewezen dat u er zelf geen zicht op heeft welke de aard of herkomst van de internetbron is waarop deze informatie werd gevonden. Daarbij is het van belang erop te wijzen dat de vonnissen waarmee u in deze zaak in beschuldiging wordt gesteld, en op basis waarvan uw opsporing wordt bevolen, dateren van 15 augustus 2008, zijnde ruim voor het overlijden van A.I.(...), zoals ook is aangegeven in het federaal opsporingsbericht.

De akte van een goederenruil dd. 31.08.1997, de akte van controle van de berekening dd. 19.11.1999, en de akte van levering dd. 01.01.2001 hebben luidens uw verklaringen betrekking op de verkoop van een wagen (CGVS, p. 2-3). U wil met deze documenten aantonen dat het proces van verkoop soms jaren kan duren, en dat indien iemand klacht wil indienen in zulke aangelegenheden, hij dit niet kan binnen een termijn die korter is dan een maand. U brengt deze documenten aan om te illustreren dat de tenlastelegging tegen u inzake de gevolmachtigde vastgoedverkoop van 2008 bijzonder snel is tot stand gekomen. U wijst er in dit kader op dat het niet mogelijk is dat A.I.(...) op erg korte termijn na de eigenlijke verkoop per vliegtuig vanuit Libanon naar Armenië zou zijn gekomen om klacht tegen u in te dienen. In het algemeen moet opgemerkt worden dat deze documenten betrekking hebben op andere transacties en dat uit deze documenten, en de langdurigheid van de afhandeling van de desbetreffende verkoop, bijgevolg niet zomaar kan afgeleid worden dat alle gerechtelijke stappen aangaande de gevolmachtigde vastgoedverkoop in 2008 verdacht snel zijn verlopen. Daarbij zij erop gewezen dat uit de door u neergelegde documenten blijkt dat er tussen de eigenlijke verkoop dd. 30 januari 2008 en de vonnissen van inbeschuldigingstelling en het bevel tot opsporing en arrestatie dd. 15 augustus 2008 meer dan zes maanden liggen, hetgeen alvast niet principieel aanzien kan worden als een verdacht kort tijdsbestek tussen de vermeende strafbare feiten en een inbeschuldigingstelling.

De gerechtelijke documenten die uw advocaat aan uw dossier heeft toegevoegd, zijn gerechtelijke documenten in het kader van uw beroepsprocedure tegen het Armeense verzoek tot uitlevering. Deze gerechtelijk documenten handelen over uw rechtszaak betreffende uw aanhouding door de Belgische autoriteiten en uw voorlopige hechtenis in de gevangenis van Turnhout, en bevatten voorts dezelfde documenten als in uw huidige asielaanvraag zijn neergelegd. Deze gerechtelijke procedure is het gevolg op het uitleveringsverzoek van de Armeense autoriteiten omwille van strafbare feiten die u ten laste worden gelegd. De kamer van inbeschuldigingstelling heeft op 13 juli 2012 geoordeeld dat de voorliggende strafbare feiten niet kunnen als een politiek, militair of een niet voor uitlevering vatbaar fiscaal delict worden beschouwd.

Uw Belgisch uittreksel uit het strafregister dd. 05.07.2012 geeft weer dat u in België niet werd veroordeeld. Het attest dd. 09.07.2012 van de voorzitter van een Armeense maatschappelijke liefdadigheidsorganisatie bevestigt dat u van 5 augustus 2006 tot 6 juni 2008 als uitvoerend directeur werkzaam was bij deze organisatie. Met het uittreksel van het strafregister en met het attest van uw werkgever wilde u aantonen dat het uitleveringsverzoek van de substituut-procureur-generaal en de bijbehorende vonnissen van 15 augustus 2008 fouten bevatten. Deze fouten – u zou volgens gegevens van Interpol Armenië in 2011 in België opgepakt zijn en de vonnissen geven weer dat u niet werkt – tonen volgens u aan dat deze strafzaak tegen u gefabriceerd werd (CGVS 8/8/2012 p. 8, 17). Alvast moet worden opgemerkt dat op 15 augustus 2008, de data van de vonnissen waarin vermeld staat dat u werkeloos bent, u effectief niet meer werkzaam was voor de maatschappelijke liefdadigheidsorganisatie. Bijgevolg kan uit dit tewerkstellingsattest niet worden afgeleid dat in voornoemde vonnissen een fout zou staan, en kan dit attest evenmin dienstig worden aangehaald ten bewijze dat deze strafzaak zou zijn gefabriceerd. De vermelding in het uittreksel uit het Belgisch strafregister dat u dd. 05.07.2012 zonder veroordeling bent, sluit in se niet uit dat u in België nooit onder arrest zou zijn geplaatst. Zelfs indien in deze sprake zou zijn van een fout in het uitleveringsverzoek van de Armeense substituut-procureur-generaal, kan hierin bezwaarlijk een blijk van het gefabriceerd karakter van de in uw hoofde gedane tenlasteleggingen worden gevonden gezien enige foutieve informatie over een arrestatie in België niets zegt over de beschuldigingen die hebben geleid tot dit uitleveringsverzoek.

De kopieën van bankafschriften bewijzen enkel dat uw echtgenote op 07.04.2008 40.000USD heeft gestort op een bankrekening en op 26.12.2008 39.470USD van de rekening heeft afgehaald. Uit deze bankafschriften kan niet worden afgeleid waarom dit geld werd gestort of afgehaald, of welke de herkomst of bestemming van dit geld was. Bijgevolg kan uit deze documenten hoegenaamd niet worden afgeleid, zoals u wel beweert (CGVS, p. 13) dat dit geld de geldsom is die u van politiechef Karapetyan had ontvangen in ruil voor een valse verklaring die bezwarend zou zijn voor de politieke oppositie in Armenië in hun protest tegen de presidentsverkiezingen van februari 2008. De kopie van het Libanees paspoort van uw vrouw bevat enkel persoonsgegevens die niet worden betwist. De attesten betreffende uw huwelijk verwijzen enkel dat u gehuwd bent, wat niet werd betwist. Uw Belgisch attest van immatriculatie geeft enkel persoonsgegevens weer die niet worden betwist.

De getuigenis van H.M.(...), de kopie van zijn paspoort en het elektronische vliegticket wijzen erop dat H.M.(...) op 29 juni 2010 van Brussel naar Erevan is gevlogen en dat hij op 29 juni 2010 schriftelijk verklaard heeft dat hij lid is van AJM, dat hij indertijd op de hoogte was van uw politieke vervolgingsproblemen maar dat hij samen met de lokale leden van de partij het politiek niet opportuun vonden om het hoofdkwartier van AJM van uw problemen op de hoogte te stellen. Voorts legt u 3 getuigenissen van burens voor, ter informatie dat zij bezoek kregen van politie die naar u op zoek was. Deze documenten dienen allen te worden aanzien als persoonlijke getuigenissen, waaraan geen objectieve bewijskracht kan worden toegedicht. Bijgevolg zijn zij niet van aard om op te wegen tegen de vastgestelde onaannemelijkheid van uw asielmotieven. Wat de getuigenis van H.M.(...) betreft, dient het bovendien frappant te worden genoemd dat twee jaar nadat u Armenië bent ontvlucht, en vier maanden nadat in de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal inzake uw eerste asielaanvraag gewezen werd op uw eigen verklaring dat u niemand van AJM of Erkrpah had ingelicht over uw vervolgingsproblemen in de periode van de presidentsverkiezingen van februari 2008, een lid van het AJM schriftelijk meldt dat de lokale vertegenwoordigers van het AJM wel degelijk op de hoogte waren van de politieke vervolgingen die u in maart 2008 zou hebben geleden, maar dat zij doelbewust de centrale partijleiding hiervan niet op de hoogte hadden gesteld. Gezien de timing van deze verklaring kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan deze getuigenis.

Ook aangaande de verklaring van iemand die beweerde in 2007 verzorgster te zijn geweest van A.I.(...), en die bij deze verklaarde ervan getuige te zijn geweest dat u een niet nader bepaalde grote geldsom aan A.I.(...) zou hebben overhandigd in verband met een appartement, moet worden geoordeeld dat het hier een persoonlijke getuigenis betreft, waaraan geen objectieve bewijskracht kan worden toegeschreven. Daarenboven is de verwoording van deze getuigenis dusdanig algemeen dat hieruit hoegenaamd niet kan worden opgemaakt dat de volgens deze getuigenis door u overhandigde geldsom precies de geldsom zou zijn die u hem overeenkomstig de gevormachtigde vastgoedverkoop van 30.01.2008 verschuldigd zou zijn : de getuigenis bevat immers geen details over de omvang van het bedrag of over de exacte herkomst van het bedrag, de geldoverdracht wordt niet gedateerd, en de enige tijdsindicatie waarvan wel sprake is in deze getuigenis, zijnde de periode van tewerkstelling van de betrokkene bij A.I.(...), in concreto de periode van augustus-september 2007, dateert daarbij van voor de vastgoedverkoop van 30.01.2008.

Voorts legt u een vragenlijst uit het asieldorfier van M.G.(...) neer. Dienaangaande moet opgemerkt worden dat elke asielaanvraag in beginsel afzonderlijk moet worden onderzocht, zoals ook reeds werd aangehaald in het arrest dd. 15.07.2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inzake de

weigeringsbeslissing in het kader van uw eerste asielaanvraag. De enige toespeling die u in het kader van uw derde asielaanvraag maakt op M.G.(...) is dat u erop wijst dat uit de bij de door u neergelegde vragenlijst van M.G.(...) gevoegde kopieën uit diens paspoort blijkt dat dit paspoort was vervallen op het moment dat u samen met hem van Armenië naar Georgië was gevlucht. U meent aldus te kunnen aantonen dat vermits u samen was met M.G.(...), wiens paspoort vervallen was op het moment van deze grenspassages tussen Armenië en Georgië, u wel degelijk klandestien heen en weer tussen Georgië en Armenië bent gereisd. Hierop dient te worden gerepliceerd dat in de weigeringsbeslissing inzake uw eerste asielaanvraag helemaal niet werd aangevochten dat u op niet-officiële wijze deze grenzen zou zijn gepasseerd. Bijgevolg vermag ook deze verwijzing door u niet te leiden tot een andere inschatting van de door u verklaarde asielmotieven.

De voogdijkwestie van uw zoon A.(...) waarvoor u documenten voorlegt, waarvan één reeds in uw eerste asielaanvraag werden voorgelegd (voogdijattest), werd reeds gemotiveerd in uw eerste asielaanvraag en ook in de asielaanvraag van uw zoon A.(...) (toegevoegd aan het administratief dossier dossier). De nieuwe documenten die u in deze asielprocedure voorlegt (uittreksel uit Armeense (familie)wettekst, attest van medische ongeschiktheid van uw moeder, attest van handicap van uw moeder, kopie uit het paspoort van uw moeder) zijn niet van die aard dat ze de conclusie betreffende de voogdij van uw zoon A.(...) kunnen wijzigen. Met de nieuwe documenten meent u te kunnen aantonen dat uw moeder ten onrechte als voogd voor uw zoon is aangeduid. Zij zou, als invalide, wettelijk gezien onmogelijk in aanmerking kunnen komen als voogd (verklaring DVZ 2de asielaanvraag, vraag 36). Echter blijkt enerzijds uit de neergelegde documenten enkel dat aan uw moeder een bepaalde invaliditeitsgraad door algemene ziekte werd toegekend. Anderzijds blijkt nergens uit het door u neergelegde wettekstuittreksel dat uw moeder als invalide zonder meer uitgesloten zijn om op te treden als voogd. Bijgevolg kan uit de nieuwe door u neergelegde documenten aangaande de voogdijstatus van uw zoon A.(...) niet worden afgeleid dat er in deze kwestie zich onregelmatigheden hebben voorgedaan, ten bewijze dat de voogdij over uw zoon aan u zou zijn onttrokken om u te treffen.

Uit wat hierboven werd aangehaald moet worden opgemerkt dat u geen overtuigende, concrete bewijsstukken aanbrengt die bevestigen dat deze rechtszaak waarin een verzoek tot uitlevering werd afgeleverd door de Armeense politie werd gefabriceerd en dit omwille van uw politiek engagement uit 2008.

Volledigheidshalve zij er ook op gewezen dat er evenmin door verwijzing naar het huidige politieke klimaat in Armenië aanspraak kan maken op de vaststelling van een gegronde vervolgingsvrees. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt immers dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds april 2011 kunnen ook manifestaties opnieuw zonder belemmeringen georganiseerd worden en verlopen ze zonder incidenten. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg ondubbelzinnig gedocumenteerd kunnen worden.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeker zijn aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van zijn vader S.V. Hij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 89 291 van 8 oktober 2012 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van S.V. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Hij herneemt zijn asielmotieven en benadrukt dat hij er valselijk van beschuldigd wordt de woning van een derde verkocht te hebben en de opbrengst hiervan zelf opgestreken te hebben. Dit is volgens verzoeker een courante praktijk in Armenië om politieke tegenstanders monddood te maken. Verzoeker citeert vervolgens een Belgisch persbericht van 4 maart 2008 en een persbericht van 4 mei 2012 om de problematische situatie in Armenië in 2008 aan te tonen. In laatstgenoemd artikel wordt duidelijk gesteld dat bij de presidentsverkiezingen in maart 2008 tien mensen om het leven kwamen bij rellen en dat er honderden gewonden vielen.

Verzoeker stelt verder dat hij tal van argumenten heeft aangehaald welke aantonen dat de strafzaak gefabriceerd is en dat er wel degelijk politiek met hem werd afgerekend. Er dient hierbij rekening gehouden te worden met het feit dat hij vanuit België heel moeilijk stukken kan bekomen omtrent een gefabriceerde strafzaak in Armenië. De aard van het strafdossier (een politieke afrekening) maakt het des te moeilijker om hieromtrent informatie te krijgen. In Armenië is het overigens niet zo evident als in België om inzage in en afschrift van het betreffende strafdossier te bekomen. Verzoeker merkt nog op dat in de uitleveringsprocedure enkel een bevel tot aanhouding uit 2008 als officieel stuk wordt bijgebracht, zonder verdere procedurestukken zodat niet aannemelijk wordt gemaakt dat hij werkelijk strafbare feiten gepleegd heeft in Armenië.

Verzoeker haalt een aantal argumenten aan waarop de commissaris-generaal in zijn beslissing niet geantwoord heeft. Zo heeft hij een getuigenis neergelegd van een zekere A.M. waaruit blijkt dat hij wel degelijk de gelden van de verkoop van het onroerend goed van het beweerde slachtoffer A.I. heeft overhandigd aan deze laatste, en heeft hij tevens als argument aangehaald dat het onroerend goed van A.I. gelegen is in een ander arrondissement dan het arrondissement van de politie en de onderzoeksrechter die de zaak tegen hem hebben ingespannen.

Verzoeker merkt verder op dat hij documenten heeft bijgebracht waaruit blijkt dat hij de toestemming aangaande het voogdijschap van zijn zoon A. niet kan gegeven hebben aangezien hij zich op dat ogenblik in België bevond. Hieruit blijkt volgens verzoeker dat de stad Jerevan officiële documenten heeft vervalst om aan zijn zoon de Armeense nationaliteit te kunnen toekennen om zo verzoeker te krenken. De moeder van A. heeft immers de Libanese nationaliteit.

Verzoeker haalt voorts nog aan dat het manifest fout is waar de commissaris-generaal stelt dat de Kamer van Inbeschuldigingstelling op 13 juli 2012 geoordeeld heeft dat de voorliggende strafbare feiten niet als een politiek, militair of niet voor uitlevering vatbaar fiscaal delict beschouwd kunnen worden. Verzoeker heeft eerlijkheidshalve de vordering van het Openbaar Ministerie bijgebracht waarin de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen deze mening is toegedaan. Dit betreft echter een vordering en uiteraard geen beslissing van de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Antwerpen. Deze zaak wordt immers behandeld op de terechtzitting van 9 oktober 2012.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Hij stelt dat het niet ter discussie staat dat de huidige situatie in Armenië nog steeds zeer precair is voor de burgers die er wonen en dat er regelmatig politieke afrekeningen plaatsvinden. Verzoeker wordt effectief vervolgd in zijn eigen land en heeft aangetoond dat het een door de politie gefabriceerde zaak betreft. Er is ook een subjectieve vrees voor het eigen leven bij verzoeker aanwezig. Uit de bij het verzoekschrift gevoegde stukken, blijkt dat Armenië talrijke inbreuken op onder meer artikel 3 en 6 EVRM heeft begaan, zodat de vrees voor vervolging meer dan terecht is. Hij herhaalt dat het een courante praktijk is in Armenië om (potentiële) politieke tegenstanders via schijnprocessen monddood te maken. Dergelijke rechtszaken die in 2008 zijn ingeleid worden tot op vandaag verdergezet. Verzoeker heeft duidelijk uiteengezet dat het tevens een persoonlijke afrekening betreft van een voormalige politiechef. Indien verzoeker terugkeert naar Armenië zal hij zeker daadwerkelijk gearresteerd/gefolterd/mishandeld worden. Hij benadrukt dat reeds om zijn persoonlijke uitlevering werd gevraagd. Hij voegt hier tenslotte nog aan toe dat het juist is omdat hij de bescherming van zijn eigen land/overheid niet kan inroepen dat hij gevlucht is uit zijn land van herkomst. Uiteraard kan hij zich niet wenden tot de politie.

2.2.1. Het door verzoeker aangevoerde eerste en tweede middel worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is.

2.2.3.1. De Raad stelt vast dat verzoeker voor de derde maal een asielaanvraag indient. Zijn eerste asielaanvraag werd geweigerd middels 's Raads arrest nr. 46 381 van 15 juli 2010 omdat zijn verklaringen dat hij op 6 maart 2008 gearresteerd werd omwille van zijn politieke activisme in de periode van de presidentsverkiezingen, weerlegd worden door informatie afkomstig van de partijleider van de AJM, de partij waarvoor verzoeker proxy was tijdens deze verkiezingen, namelijk dat geen enkel partijdig werd gearresteerd na de gebeurtenissen verbonden met de presidentsverkiezingen van februari 2008. Er werd verder in het algemeen, op basis van informatie, geoordeeld dat er voor personen met verzoekers profiel, i.e. lid van de oppositiepartij AJM of van Erkrpah, actueel geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève is. Bovendien had verzoeker in Armenië geen bescherming gezocht bij zijn eigen partij of Erkrpah. Tevens werden er in verzoekers asiëldossier individuele vaststellingen gedaan die afbreuk doen aan de door hem ingeroepen vrees voor vervolging, zoals een gebrek aan overtuigende bewijsstukken en de vaststelling dat verzoeker ondanks de door hem verklaarde ernstige vervolgingsvrees vanuit Georgië verschillende keren naar Armenië is teruggereisd.

Uit zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat verzoeker zijn derde asielaanvraag steunt op dezelfde verklaringen als zijn eerste asielaanvraag.

2.2.3.2. Eens de Raad een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft hij, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.2.3.3. Verzoeker verwijst als nieuw element voor zijn huidige en derde asielaanvraag naar het verzoek om uitlevering vanwege de Armeense autoriteiten omwille van een strafzaak uit 2008 over een onrechtmatige verkoop van een appartement van A.I. Verzoeker verklaart dat deze rechtszaak door de politie werd gefabriceerd omdat hij de afspraak die hij tijdens zijn arrestatie van 6 maart 2008 had gemaakt met de politiechef van Nor Nork, Ashat Karapetyan, niet was nagekomen. Verzoeker linkt bijgevolg deze volgens hem gefabriceerde rechtszaak aan de problemen die hij ondervond omwille van zijn politiek engagement in 2008. Daarenboven was de politiechef uit op wraak omdat verzoeker de afspraak niet was nagekomen en hij daardoor ontslagen was.

Verzoeker legt verschillende documenten voor waarvan hij van oordeel is dat deze documenten zijn verklaringen uit zijn voorgaande en huidige asielaanvragen bewijzen: een verklaring van H.M., een kopie van diens paspoort, zijn elektronische vliegticket, 3 getuigenissen van burens, attesten rond de voogdij van zijn zoon A., een uittreksel uit een Armeense (familie)wettekst aangaande de voogdij van kinderen, kopies van een attest van medische ongeschiktheid en van een invaliditeitsattest van zijn moeder, een kopie uit diens paspoort, kopies van bankafschriften, een kopie uit het paspoort van zijn vrouw, asiëldocumenten van M.G., huwelijksattesten, een uitleveringsverzoek door de Armeense substituut-procureur-generaal van 26 juli 2011, vertalingen van 3 vonnissen van 15 augustus 2008 betreffende een strafzaak aangaande een frauduleuze verkoop, een verkoopvolmacht van 14 sept 2007, een verkoopovereenkomst van onroerend goed, een kopie uit het paspoort van A.I., een kopie van diens overlijdensakte, een internetpagina met federale opsporingsberichten voor verzoeker en zijn zoon, een kopie van zijn Armeens paspoort, een uittreksel uit het Belgisch strafregister, een attest werkgever, een attest van immatriculatie, een schriftelijke verklaring met kopie uit het paspoort van een getuige die aanwezig was bij de overhandiging van geld aan A.I., een document in verband met een goederenruil van 31 augustus 1997, een akte van controle van de berekening van 19 november 1999 en een

leveringsakte van 1 januari 2001. Verzoekers advocaat verwees voorts naar zijn fax van 30 juli 2012 met documenten betreffende verzoekers Belgische rechtszaak in het kader van het verzoek tot uitlevering.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.5.1. De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing op omstandige en duidelijke wijze uiteengezet dat de nieuwe elementen (aanvaarding van een geldsom zonder zich aan de tegen betaling van deze geldsom gemaakte afspraak om voor de oppositie bezwarende getuigenissen af te leggen, wraakmotief in hoofde van politiechef Karapetyan omwille van de niet nageleefde afspraak) die verzoeker toevoegt aan de door hem reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag aangehaalde arrestatie van 6 maart 2008, niets veranderen aan de inschatting dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze arrestatie omwille van zijn toenmalig politiek activisme in de periode van de presidentsverkiezingen van februari 2008. In het kader van zijn eerste asielaanvraag werd reeds vastgesteld dat uit informatie, beschikbaar in het administratief dossier, blijkt dat Vazgen Manukyan, presidentskandidaat van de partij AJM heeft verklaard dat niemand van zijn partij werd gearresteerd na de gebeurtenissen verbonden met de presidentsverkiezingen van februari 2008. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij tijdens deze arrestatie onder druk werd gezet om tegen betaling een valse bezwarende verklaring neer te leggen over het leveren van wapens aan betogers. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan zijn arrestatie en dus evenmin aan de dwang een verklaring af te leggen, maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat wegens deze feiten de politie een strafzaak tegen hem heeft gefabriceerd omwille waarvan thans zijn uitlevering wordt gevraagd, of dat toenmalig politiechef Karapetyan uit zou zijn op wraak wegens de niet-naleving van de afspraak.

De bewijsstukken die verzoeker in het kader van zijn tweede en derde asielaanvraag heeft bijgebracht, zijn niet van aard dat ze een ander licht kunnen werpen op het gebrek aan geloofwaardigheid dat werd vastgesteld met betrekking tot de essentie van zijn asielaanvraag.

2.2.5.2. Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in de pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor te geven. Het louter volharden dat de door hem neergelegde stukken wel degelijk zijn onschuldig in de strafzaak bewijzen en aantonen dat er in casu sprake is van een politieke afrekening doet immers geen afbreuk aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing. Het komt immers aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Ook wat betreft de voogdijkwestie beperkt verzoeker zich tot het herhalen van reeds eerder tijdens de procedure (namelijk in het kader van zijn eerste asielaanvraag) gegeven verklaringen. Dergelijk verweer is geenszins afdoende om een ander licht te werpen op de zaak.

Waar verzoeker overigens het feit hekelt dat de commissaris-generaal niet al zijn argumenten afdoende heeft beantwoord, benadrukt de Raad dat in geen geval van de commissaris-generaal kan worden verwacht dat hij elk voorgelegd document op uitgebreide en individuele wijze behandelt in de bestreden beslissing. De motiveringsplicht vereist immers niet dat alle elementen van het administratief dossier ook door de commissaris-generaal in zijn beslissing moeten worden vermeld. De motiveringsplicht vereist enkel dat de beslissing met motieven wordt omkleed. Het volstaat dat de commissaris-generaal

alle objectieve gegevens nagaat die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen. In casu bevat de bestreden beslissing, naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoeker zelf aangevoerd tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal, tal van gedetailleerde overwegingen – dewelke door verzoeker overigens niet weerlegd worden – die de beslissing afdoende motiveren. De beslissing is dan ook op een correcte wijze genomen en gemotiveerd.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat wat betreft de getuigenverklaring van A.M., gevoegd bij het verzoekschrift, dit louter een gesolliciteerde getuigenis is waaraan geen objectieve bewijswaarde kan worden gehecht.

2.2.5.3. Aangaande de opmerking van verzoeker dat de vordering d.d. 13 juli 2012 van het Openbaar Ministerie, waarin de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen de mening is toegedaan dat de voorliggende strafbare feiten niet als een politiek, militair of niet voor uitlevering vatbaar fiscaal delict beschouwd kunnen worden, een vordering betreft en uiteraard geen beslissing van de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Antwerpen, stelt de Raad vast dat deze terecht is. Evenwel dient er op gewezen te worden dat deze vaststelling geen afbreuk doet aan de bevindingen in de bestreden beslissing aangaande verzoekers asielaanvraag daar deze documenten betrekking hebben op de beroepsprocedure die verzoeker tegen het Armeense verzoek tot uitlevering heeft lopen in België.

2.2.5.4. Verder beperkt verzoeker zich louter tot het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen. Dat het voor verzoeker moeilijk is om vanuit België stukken te bekomen omtrent een gefabriceerde strafzaak in Armenië en het er niet zo evident is als in België om inzage in en afschrift van het desbetreffende strafdossier te bekomen, doet geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat de door verzoeker neergelegde documenten geen informatie bevatten waaruit kan worden afgeleid dat hij in werkelijkheid omwille van politieke problemen door de politie sinds 2008 wordt gezocht, noch dat er een verband bestaat tussen de rechtszaak waarvoor een uitleveringsverzoek werd opgesteld en zijn beweerde politieke problemen van 2008.

2.2.5.5. Waar verzoeker verwijst naar de problematische situatie in Armenië in 2008 en Belgisch persberichten van 4 maart 2008 en van 4 mei 2012 citeert, merkt de Raad op dat deze berichten niet vermogen de bevindingen van de commissaris-generaal aangaande de huidige politieke situatie in Armenië, waaruit blijkt dat er actueel in Armenië geen situatie is van vervolging omwille van politieke redenen, te weerleggen. De door de commissaris-generaal aangewende informatie is op zorgvuldige wijze door het Commissariaat-generaal op het terrein ingewonnen en schetst op een objectieve en onpartijdige manier een beeld van de huidige situatie in Armenië. In zoverre de door verzoeker bijgebrachte informatie strijdt met de informatie vevat in het administratief dossier, dient de voorkeur te worden gegeven aan het Cedoca-onderzoek, verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar, boven voormelde persberichten.

Het is bovendien de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging die determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. Een verwijzing naar talrijke inbreuken begaan door Armenië op onder meer artikel 3 en 6 EVRM volstaat evenmin om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

2.2.5.6. De overige documenten gevoegd bij het verzoekschrift, met name het attest van verblijf in het Centrum voor illegalen te Merksplas, de handgeschreven notities van het interview van 8 augustus 2012 en een aanbeveling van de school van verzoekers zoon waaruit blijkt dat zijn zoon er goed presteert, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

2.2.6. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen, dewelke de Raad beaamt en overneemt. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het eerste en tweede middel zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.3. In een derde middel voert verzoeker een schending aan van de materiële motiveringsplicht daar hem het subsidiair beschermingsstatuut geweigerd wordt zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn individuele redenen na te gaan.

Hij vreest wel degelijk in Armenië aan rechtswegering (schending artikel 6 EVRM) en aan onmenselijke en vernederende behandelingen (schending artikel 3 EVRM) te zullen onderworpen worden.

2.4.1. De Raad wijst erop dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Artikel 6 EVRM is niet van toepassing op de rechtspleging van de Raad daar deze geen uitspraak doet over burgerlijke rechten en verplichtingen, noch over de gegrondheid van een strafvervolgning.

2.4.2. De Raad stelt vast dat verzoekers grief omtrent de niet afdoende motivering in de bestreden beslissing betreffende de afwijzing van de subsidiaire beschermingsstatus feitelijke grondslag mist. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op de feiten die hij heeft aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag. Aangezien hij zijn vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt, kan het evenmin de grond vormen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Het feit dat deze motieven gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de weigering van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen, dewelke de Raad beaamt en overneemt. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het derde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat er geen wezenlijke elementen ontbreken die de Raad zouden verhinderen over het beroep te kunnen oordelen. Er is derhalve geen reden om, zoals in het verzoekschrift gevraagd, de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak voor verder onderzoek terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.6. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER